

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.329 van 29 juni 2001
in de zaak A. 70.902/IX-1392.**

In zake : Jozef VERBEECK,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. DE BECKER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ernest Allardstraat 35-37

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift van 9 september 1996 van Jozef VERBEECK die de nietigverklaring vordert van "de beslissing dd. 25 juni 1996 van de directieraad van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij hij in zijn functionele loopbaan vertraagd werd";

Gelet op het arrest nr. 69.357 van 3 november 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 25 november 1997 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 18 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE BECKER, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is directeur-ingenieur bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur.

1.2. Op 30 mei 1995 wordt voor zijn functie een functiebeschrijving opgesteld.

1.3. Op 23 januari 1996 wordt met verzoeker een evaluatiegesprek gevoerd, waarvan de resultaten op 5 februari 1996 in een evaluatieverslag worden vastgelegd.

1.4. Verzoeker voegt aan dit verslag een aantal opmerkingen toe.

1.5. Op 29 mei 1996 doet het college van afdelingshoofden een voorstel om de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

1.6. Op 11 juni 1996 wordt verzoeker door de directieraad gehoord.

1.7. Op 25 juni 1996 beslist de directieraad de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

Die beslissing wordt bij aangetekende brief van 15 juli 1996 aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel VIII 78, derde lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna : VPS), doordat de bestreden beslissing noch uit formeel, noch uit materieel oogpunt afdoende werd gemotiveerd; dat hij hierbij uiteenzet dat de door de directieraad van het college van afdelingshoofden overgenomen motivering niet

duidelijk is en allesbehalve concreet; dat aldus volgens verzoeker niet wordt gepreciseerd waar zijn inzet tekortschoot, welke initiatieven van hem werden verwacht, aan welke veranderingen binnen het ministerie hij niet of onvoldoende zou hebben meegewerkt en waar hij in zijn zin voor verantwoordelijkheid, zijn motivatie van medewerkers en zijn voorbeeldfunctie zou zijn tekortgeschoten; dat het daarbij volgens hem ook nutteloos is te verwijzen naar het evaluatieverslag zelf aangezien dat verslag in even vage bewoordingen is gesteld; dat ten slotte met de opmerkingen van verzoeker bij het evaluatieverslag geen rekening is gehouden; dat door niet in te gaan op de concrete weerleggingen en door slechts acht te slaan op de negatieve punten van het evaluatieverslag zonder de positieve punten erbij te betrekken, het college van afdelingshoofden en de directieraad de materiële motiveringsplicht geschonden hebben;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de beslissing van de directieraad, die in wezen beperkt is tot het herhalen van de motivering in het advies van het college van afdelingshoofden, formeel afdoende gemotiveerd is aangezien het een overheid niet ten kwade kan worden geduid dat zij, in acht genomen de toepasselijke reglementering, die door verzoeker niet is aangevochten, rekening houdt met een advies dat tot stand is gekomen overeenkomstig dezelfde reglementering en dat alleen als de directieraad een van het advies afwijkende beslissing zou hebben genomen, hij zijn beslissing bijkomend diende te motiveren; dat de verwerende partij ook stelt dat de beslissing van de directieraad materieel afdoende gemotiveerd is; dat elk element over het functioneren van verzoeker, dat hem in het advies van het college van afdelingshoofden wordt aangerekend, soms letterlijk terug te vinden is in het evaluatieverslag; dat aangezien verzoeker in zijn

verhoor door de directieraad "geen substantieel verweer - dat zich beperkt tot een welles-nietes -" aanbrengt, de directieraad zich in redelijkheid vermocht aan te sluiten bij het advies van het college van afdelingshoofden, ook wat de motieven betreft;

2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwerende partij geenszins antwoordt op het middel en zonder meer stelt dat zij het advies van het college van afdelingshoofden heeft overgenomen; dat indien het verweer van verzoeker voor de directieraad zich heeft "beperkt tot een welles-nietes", dit het gevolg is van het feit dat geen enkel negatief feit dat verzoeker is aangewreven, met een concreet element is gestaafd; dat verzoeker trouwens zijn beide evaluatoren slechts een drietal maal heeft ontmoet, zonder dat er een individueel onderhoud of opvolgingsgesprek heeft plaatsgevonden, zodanig dat zijn evaluatie gesteund is op informatie van derden; dat een op die grond gevoerd onderzoek en de eruit voortvloeiende beslissing derhalve niet voldoet aan het redelijkheidscriterium, wat door de verwerende partij impliciet werd erkend aangezien nadien als de directe evaluator van verzoeker de afdelingschef te Antwerpen is aangewezen;

2.4. Overwegende dat de artikelen VIII 78 en VIII 84 van het VPS aan de directieraad de bevoegdheid geven om, na advies van het college van afdelingshoofden, op basis van de functioneringsevaluatie de functionele loopbaan van een ambtenaar te vertragen; dat dergelijke geëvalueerde ambtenaar hierbij het recht heeft om voorafgaandelijk zijn opmerkingen aan het beschrijvend evaluatieverslag toe te voegen overeenkomstig de artikelen VIII 10, § 6 en VIII 28, § 1, tweede lid, van het VPS, en dat hij ook luidens artikel VIII 78, tweede lid, het recht heeft om door de directieraad te worden gehoord; dat hij aldus zijn standpunt aan het college

van afdelingshoofden en de directieraad kenbaar kan maken; dat alhoewel de directieraad er niet toe verplicht is om op alle argumenten van de betrokken ambtenaar te antwoorden, uit de motieven van de beslissing wel moet blijken dat de argumentatie van de betrokken ambtenaar daadwerkelijk in de besluitvorming is betrokken; dat te dezen de beslissing om verzoekers loopbaan te vertragen door de directieraad in navolging van het advies van het college van afdelingshoofden, als volgt is gemotiveerd :

"Eerder dan het niet behalen van de verwachte resultaten gaat het bij de heer VERBEECK over de wijze waarop hij functioneert binnen de afdeling Wegen Antwerpen.

In de voorbije evaluatieperiode was zijn inzet beperkt en nam hij te weinig initiatief.

Zijn optreden motiveert de medewerkers niet en hij toont zich te weinig verantwoordelijk voor de gang van zaken binnen de afdeling.

Hij werkte niet mee aan het doorvoeren van de veranderingen binnen het ministerie.

Hij vervult duidelijk geen voorbeeldfunctie.";

dat verzoeker in zijn schriftelijke opmerkingen die als bijlage bij het beschrijvend evaluatieverslag zijn gevoegd, een aantal argumenten aangevoerd heeft om de negatieve vermeldingen in het evaluatieverslag te weerleggen, dat hij onder meer heeft laten gelden dat de "opgesomde negatieve beoordelingspunten door niets concreets worden gestaafd en nooit ter sprake kwamen tijdens het enige planningsgesprek"; dat blijkens de notulen van de vergadering van de directieraad van 11 juni 1996 verzoeker naar aanleiding van zijn verhoor door de directieraad ook heeft doen gelden dat hij "nooit een gesprek (heeft) gehad over zijn resultaatgebieden met zijn evaluatoren" en er "evenmin opmerkingen (zijn) geweest van deze laatsten, noch van het afdelingshoofd, over zijn manier van functioneren"; dat noch uit voornoemde motieven noch uit het administratief dossier blijkt dat het college van afdelingshoofden en

de directieraad aan de argumenten van verzoeker enige aandacht hebben besteed; dat de motivering van de bestreden beslissing zich derhalve beperkt tot de opsomming van enkele negatieve vermeldingen uit het evaluatieverslag, waarbij de opmerkingen die verzoeker bij het evaluatieverslag heeft geformuleerd volkomen genegeerd zijn; dat het middel bijgevolg gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 25 juni 1996 van de directieraad van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij Jozef VERBEECK in zijn functionele loopbaan wordt vertraagd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni 2000 en een, door
de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
L. HELLIN, staatsraad,
A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.